

Jezus Koning van het heelal - 21 november 2021

Homilie P. Roeland Van Meerssche

Broeders en zusters,

Eigenlijk is het een machtig tafereel dat ons vandaag getoond wordt in het evangelie. Jezus staat tegenover Pilatus. Aan de ene kant de Romeinse bezetter; de vertegenwoordiger van de keizer. Hij staat er omringd door gewapende soldaten. Aan de andere kant Jezus, overgeleverd door de Hogepriesters, vernederd, machteloos. Het is een confrontatie tussen twee werelden: de wereld van duisternis en kwaad, tegenover de wereld van het goede en het licht.

Tussen beiden ontstaat nu een gesprek over het "koningschap". En het is onmiddellijk duidelijk dat het woord "Koning" anders wordt begrepen door Jezus dan door Pilatus. 'Koning zijn' in de wereld van het geweld, van de corruptie en het kwaad betekent totaal iets anders dan 'Koning zijn' in het rijk van de liefde en de goedheid, in het Rijk van God. Jezus is geen koning met soldaten en geweld, geen Koning met uiterlijke macht, wel een Koning van innerlijke bezieling, van goedheid en aandacht voor de anderen en vooral de armen en de zwakken.

Pascal zegt dat er drie manieren zijn van heersen: er zijn koningen die over volkeren heersen met geweld en tirannie. Er zijn ook geleerden die de wereld veroverd hebben met hun verstand. Dan is er nog een derde manier van heersen, de heerschappij die Jezus uitoefende in zijn lijden en sterven: heersen door de liefde, door gegeven te zijn aan de anderen. In deze orde, zegt Pascal, is Jezus de grootste, de Koning bij uitstek.

Misschien is het ook voor ons niet zo gemakkelijk ons Jezus voor te stellen als Koning wanneer Hij zo gemarteld en miskend voor Pilatus staat. Ook voor de Joden was dat zo. Hoe kon die man koning zijn. In de eerste lezing hoorden we dat de verwachting bij de Joden was dat de Messias koninklijke macht zal bezitten en dat hij een koninkrijk zal vestigen waaraan geen einde komt. *"Toen werd Hem heerschappij gegeven, luister en koninklijke macht; alle volken, stammen en talen brachten hem hulde. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij die nooit vergaat, zijn koninkrijk gaat nooit te gronde"* (Dan. 7,14).

Broeders en zusters, het vraagt van ons een bekering van het hart om onze God te leren kennen zoals Hij werkelijk is: nl. als de Liefde die zich toont in een totale zelfgave, een zelfgave die gaat tot de dood op het kruis. Het valt op bij alle evangelisten dat zij het koningschap van Jezus behandelen in het kader van zijn lijden en dood. Boven het hoofd van Jezus liet Pilatus een bordje hangen met de tekst: *"Dit is Jezus, de Koning der Joden"*. Voor de evangelisten is het kruis de koningstroon van Jezus. Door de eeuwen heen vindt men schilderijen waarop de gekruisigde Christus wordt afgebeeld met een koningskroon op het hoofd. Jezus was nooit zwakker en machtelozer dan wanneer Hij hing te sterven aan het kruis. Toch is het dan dat Hem het koningschap wordt verleend. Een paradox waarvan de wereld niets begrijpt. Jezus had aan Pilatus gezegd: *"Mijn koningschap is niet van deze wereld"*.

Als Jezus zo hangt te lijden aan het kruis wat is er dan nog koninklijk aan Jezus! Zonder het te weten geven de omstaanders het antwoord. Als ze zeggen: *“Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf kan Hij niet redden”*, dan vergissen ze zich. Jezus hoeft zich niet te redden. In koninklijke vrijheid heeft Hij zich solidair verklaard met alle mensen die lijden, die vernederd en geslagen worden, die marginaal gemaakt worden. Om die mensen te redden is Hij gekomen en toont Hij zich als de Zoon van God. Zijn lijden en dood zijn een teken van koninklijke liefde tot het uiterste voor ieder van ons.

Het koningschap van Jezus bestaat in de vergeving van de zonden en in het schenken van eeuwig leven. Hier op het kruis begint het koningschap van Jezus en zoals Jezus zelf getuigt voor Pilatus is dit koningschap niet van deze wereld. Maar dit koningschap moet wel een aanvang nemen in de wereld. Overal waar mensen gaan leven in de levensstijl van Jezus, daar begint het koninkrijk van God: een koninkrijk van waarheid, heiligheid en liefde, zoals de preek het zegt.

Broeders en zusters,

Samen kunnen we werken aan dat koninkrijk van Jezus. En we hoeven daarvoor geen buitengewone dingen te doen. Gewoon leven vanuit een open hart. Een teken van aandacht en van verbondenheid, een glimlach, een woordje van bemoediging kunnen wonderen doen. Sint Jan van het kruis zegt dat we op het einde van ons leven zullen geoordeeld worden naar onze liefde. Als we echt onze medemens beminnen, in zijn armoede en zwakheid, zullen we ook Jezus herkennen in het gelaat van de ander.

P. Roeland